

Preek voor de Open Poortdienst van zondag 27 februari 2011 in de Open Poort te Hattem

Thema: Ben jij bereikbaar?

Inleiding

Had je dat ooit gedacht?!

Ben je in de winkel, zit je in de trein, lig je op het strand – [dia1] gaat je telefoon!

Twintig jaar geleden zou je voor gek zijn verklaard – ja, in de winkel zeker! Op het strand!

Telefoon! Zie je het voor je?! Waar is het snoer dan? Waar de stekker?

Ongelooflijk zo snel als die ontwikkelingen zijn gegaan.

Maar nu wil je natuurlijk ook overal bereikbaar zijn. Want stel je voor dat je een boodschap mist!

Dat iemand iets tegen je wil zeggen en je neemt niet op, je reageert niet – dat idee is haast onverdraaglijk geworden.

Zodoende kun je haast nergens meer komen of er is wel iemand met een mobieltje aan het oor of krijgt iemand via z'n *Ipad* of *Iphone* een berichtje binnen.

Want we willen [dia2] overal bereikbaar zijn.

Toch stel ik je vanmiddag de vraag of je wel echt bereikbaar bent.

Er worden namelijk zoveel signalen uitgezonden. Die je allemaal maar op moet vangen.

Dan ben je met iemand in gesprek, gaat je telefoon – moet je dan reageren of niet? Als je het niet doet, mis je misschien een belangrijke boodschap. Als je het wel doet zet je daarmee de ander in de wacht.

Daarom: hoe diep reik je, met al je bereikbaarheid? Wordt de kwaliteit van het contact er beter op?

En tegelijk: kun je jezelf nog wel bereiken? Of word je, door steeds bereikbaar te willen zijn voor anderen, zo langzamerhand geleefd?

Er zijn weinig momenten meer waarop het stil [dia3] is. Terwijl het wel 's zou kunnen zijn dat je in de stilte pas echt tot jezelf kunt komen (en wellicht ook tot de ander).

Waar ik het vanmiddag graag over wil hebben is dat die ander in ieder geval God is.

God wil graag contact met jou.

Hij zendt zijn signalen uit om jou te bereiken, alleen: heb je daar wel een antenne voor?

Ben je wel bereikbaar voor God?

Gebed - Over die vraag gaan we het vanmiddag hebben. Maar laten we nu eerst stil worden en God zoeken door samen te bidden.

1^e deel van de preek

In een wereld waarin we steeds bereikbaar willen zijn, kan de vraag gesteld worden of je bereikbaar bent voor [dia4] de signalen die God uitzendt. Vang je die op? Heb jij daar een antenne voor?

Misschien denk je nu wel: huh? Zendt God signalen uit? Maar Hij zit toch niet op Hyves of Facebook of Twitter?

Nee dat klopt. God gebruikt andere kanalen. En daarom is het belangrijk na te gaan of je wel op de goede frequentie zit.

Hoe kun je in contact komen met God?

Door eerst maar eens stil te worden.

We zongen daar net van met Psalm 62 – *wees stil mijn ziel en keer u tot God*.

In een druk bestaan, waarin van alle kanten impulsen op je af komen, moet je echt heel bewust tijd maken om stil te worden en je af te stemmen op God, je antenne op Hem te richten, je tot Hem te keren.

[dia5] Stil worden. Rust. Alleen dat is al een kunst.

Want meteen gaat je mobiel weer of krijg je een sms'je of hoor je het signaaltje van msn...
Om bereikbaar te zijn voor God kun je beter even je mobiel en computer uitzetten.
Om echt stil te worden. Rustig.
Sluit je ogen. Luister naar je ademhaling.
In die stilte kun je een gebed uitspreken. Hardop, of in gedachten.
Here God, ik richt mij nu op U. Wilt U tot mij spreken? [dia5uit]

En dan? Wat gebeurt er dan? Kun je dan de stem van God horen?
Vroeger gebeurde dat wel, daarover kun je regelmatig lezen in de bijbel. Dat God rechtstreeks met bijvoorbeeld profeten sprak. Die moesten dan een boodschap namens Hem doorgeven.
Zo ook de profeet Jeremia, uit wiens profetenboek we net een stukje gelezen hebben.
Dat is trouwens wel een bijzonder gedeelte, omdat het hier heel duidelijke om een brief van God gaat. Dus blijkbaar kan God d.m.v. een brief tot je spreken!

In z'n algemeenheid zou ik zeggen: [dia6] God spreekt tot je vanuit zijn Woord, vanuit de bijbel. Ik ga niet ontkennen dat God ook nu nog wel rechtstreeks tot iemand kan spreken. Soms krijg je een ingeving, een bijzondere droom, hoor je voor je gevoel een stem. Soms is het goed daarnaar te luisteren, daarop in te gaan, klopt het. Maar lastig blijft dat die ingeving, die droom, die stem, ook gewoon iets van jezelf kan zijn – een wens, een gedachte. Wie controleert dat? En daarbij: wat als je nou nooit iets hoort of nooit iets bijzonders meemaakt (terwijl je daar wel op zit te wachten?)

Daarom is het beter en vanzelfsprekender (letterlijk!) om God vanuit zijn al gegeven Woord, zoals dat eeuwen geleden al opgeschreven is en daarna zorgvuldig bewaard en vertaald in de bijbel, om God van daaruit tot je te laten spreken.

→ Wil je God tot je laten spreken, lees dan in de bijbel!

Zo kan Hij ook door zijn heilige Geest in je werken, en je raken.

Gebruik daar de rust, de stilte, de tijd voor. Om bereikbaar te zijn voor God.

In Jeremia lezen we: [dia7] *Jullie zullen Mij zoeken (zegt de Here) en ook vinden, als jullie Mij tenminste met hart en ziel zoeken. Ik zal me door jullie laten vinden.*

Daar zit dus echt zoiets in van: het komt je niet aanwaaien. Ook al is de heilige Geest de adem van God en waait de Geest waarheen Hij wil, je moet er wel moeite voor doen het op te vangen. Daarvoor moet je wel afstemmen op God. En Hem ook de gelegenheid en de tijd geven iets tot je te zeggen.

Zoek Hem *met hart en ziel*. Dat is een typisch bijbelse uitdrukking, wat wil zeggen: zoek de Here God met alles wat je bent en hebt, met je totale zijn. Wees daar helemaal op gericht.

Wil het echt zelf, het moet geen moeten zijn. *Verlang* er naar. *Zoek* Hem.

En God belooft het echt: als je Mij zoekt, dan vind je Mij ook.

Want stel je voor dat je zijn boodschap mist! Dat Hij iets tegen je wil zeggen en je neemt niet op, je reageert niet – dat idee is voor Hem onverdraaglijk. Daarvoor gaat het om te belangrijke dingen. Maar daar gaan we het straks over hebben.

Muzikaal intermezzo - We gaan nu eerst luisteren naar een lied uit de bundel Psalmen Voor Nu, nummer 16

2^e deel van de preek

Als je iemand wat wil vertellen die op dat moment niet bij je is, [dia8] dan stuur je een email, of een berichtje op msn, Hyves of Facebook, of – nog sneller: je stuurt een smsje of je twittert. Zo gaat dat tegenwoordig. [dia8uit]

In wat we uit de bijbel lezen ging het over een andere manier van communiceren: per brief. Alleen, wel een bijzondere brief, want het is een brief van God.

Het ging om een brief van God aan de mensen van zijn volk die op dat moment in ballingschap waren in Babel (dat ligt zeg maar in het tegenwoordige Irak).

Ze waren ver van huis (want hun thuis was het land Israël, hun stad was Jeruzalem).

En ze wisten niet zo goed waar ze aan toe waren.

Sowieso geen pretje natuurlijk om verbannen te zijn. Dan mis je toch je vrijheid. Je moet doen wat anderen willen. Je kunt niet je gang gaan.

Ook was het straf, eigen schuld, dat ze daar waren. Omdat ze dingen hadden gedaan die God verboden had. Ze waren hun eigen gang gegaan. Hadden zich niks van God aangetrokken. Deden alsof Hij lucht was.

En nu, nu ze daar in Babel zitten, komen tegenstrijdige berichten naar hen toe. Er zijn profeten die hen vertellen dat het allemaal wel een beetje mee valt. Een paar jaar en ze zullen hier weer weg zijn. Dat is natuurlijk wel wat ze graag willen horen!

Alleen: het klopt niet. En dat moet Jeremia duidelijk maken.

Vanuit Jeruzalem schrijft de profeet Jeremia een brief. Met woorden van God.

Helder en duidelijk: het gaat wel 70 jaar duren dat jullie hier zitten! Dus denk niet dat je hier gauw weer vandaan komt. Je kunt je beter instellen op een verblijf van langere tijd. Probeer er daarom wat van te maken: bouw huizen, leg tuinen aan, trouw en verwek kinderen en bid voor de stad waar je woont, zet je voor haar bloei in, want haar welvaart is jullie welvaart.

Tegelijk vertelt de brief nog een andere boodschap. Een heel mooie boodschap: als de tijd rijp is zal het volk overal vandaan terug mogen keren naar huis, naar Jeruzalem.

En die tijd was rijp na 70 jaren ballingschap. Het volk mocht terugkeren naar het beloofde land, terug naar Jeruzalem. Want God heeft nog nooit een belofte gedaan die Hij niet waar maakt!

Goed, het was dus een boodschap van God per brief voor de ballingen toen en daar.

Maar je mag die prachtige woorden wellicht ook op jezelf betrekken: **[dia9]** *Mijn plan met jullie staat vast. Ik heb je geluk voor ogen, niet je ongeluk. Ik zal je een hoopvolle toekomst geven.*

Tegen de jongelui die ik les geef in de kerk zeg ik daarom: hang deze tekst boven je bed. En kijk er elke avond voor je gaat slapen en elke morgen als je opstaat naar. Laat het goed tot je doordringen, **dit zegt God ook tegen jou: Ik heb je geluk voor ogen, niet je ongeluk. Ik zal je een hoopvolle toekomst geven.**

Het is nodig dat we die boodschap van God tot ons laten komen, want voor je het weet heb je een verwrongen idee van God. Dan denk je dat God streng en wreed is. Dat Hij je continue in de gaten houdt en je voor alle dingen die je verkeerd doet meteen straft (lik op stuk). Dat God een godheid is waar je bang voor moet zijn.

Daarom is het zo goed stil te worden, rust te vinden en te luisteren naar zijn stem. Want als je de bijbel leest zie je dat God een heel andere boodschap uitzendt: Ik heb je geluk voor ogen!

Hoor je dat goed? Heb je de frequentie goed staan? Ontvangt je antenne dit?

God wil dat je gelukkig bent. Hij wil je een prachtige toekomst geven.

En het is voor Hem onverdraaglijk als je die boodschap niet door krijgt.

Want, daar doet Hij alles voor. Daar is bij Hem heel zijn doen en laten op gericht.

Niet om je weer ´s even een flink pak rammel te geven (als je dat gevoel mocht hebben).

Maar om je gelukkig te maken! **[dia9uit]**

Daar heeft Hij alles voor over. Hij gaf er zelfs het liefste voor wat Hij heeft: zijn eigen, enige Zoon Jezus Christus.

Hoe werkt dat dan, zul je zeggen?

Nou ja – wie van ons doet nooit iets verkeerd? Wie denkt er nooit 's iets slechts over een ander? Wie zegt nooit 's iets waar 'ie later spijt van heeft? Wie doet nooit iemand onrecht? Met andere woorden: wie van ons mensen hier is volmaakt?

Maar God is wel volmaakt. God kan alleen maar goed doen. Hij is heilig zoals geen mens heilig is. Dat komt omdat God *God* is.

En dat botst met elkaar. God kan al die verkeerde dingen die wij doen niet verdragen. Hij haat onrecht en gemeenheid, alles wat slecht is.

Daarom laat God ook niet alles over zijn kant gaan. Hij heeft heel veel geduld, maar op een gegeven moment is de maat vol. En dan kan Hij straf geven. Zoals aan zijn volk dat in ballingschap in Babel zat. Dat had zoveel slechts gedaan, dit was hun verdiende loon.

Alleen – en daarin is God ook weer echt God! – daar laat Hij het niet bij. Anders dan vaak bij mensen, vergeeft Hij schuld en verkeerde dingen, en geeft Hij je een nieuwe kans.

Trouwens: daarop is die straf die Hij geeft ook gericht. Net zoals je je kind wel eens straf geeft omdat je z'n gedrag niet accepteert en wilt dat ie dat verandert, zo is dat bij God ook: God wil dat je je gedrag verandert. God wil niet dat je *verkeerd* doet, Hij wil dat je *goed* doet.

Maar omdat God weet dat wij mensen zijn en – hoe goed we ons best ook doen – gebrekkig blijven en o zo makkelijk weer terugvallen in een fout, daarom laat Hij het niet van ons afhangen. En heeft Hij zelf voor een oplossing gezorgd door [dia10] zijn eigen lieve Zoon Jezus Christus op te offeren. Jezus stierf voor uw/jouw/mijn schuld aan het kruis. En heeft daarmee voor de schuld voldaan. Zijn offer was voor altijd genoeg betaling.

En dat is ons geluk. Daardoor worden wij vrij gesproken. Nu rust er geen last meer op onze schouders.

Daarin zie je hoe ongelooflijk veel God van je houdt.

En dat Hij echt je geluk, je toekomst voor ogen heeft.

Het zou vreselijk zijn als je die boodschap mist – daarom: ben jij bereikbaar voor God?

Kom tot rust. Wordt stil. Keer je naar God en luister naar zijn stem.

Hoor dat Hij ook tegen u, tegen jou zegt: Ik wil dat je gelukkig bent. Ik wil je een prachtige toekomst geven.

Amen